

בני מאמינים

עלון לחזק עגית אמן בקרב בני הנעורים

יוצא לאור על ידי ארגון בני אמונים ת.ד. 102 בני ברק

כסלו
תשע"ח

הלכות אמן בסדר האותיות

בעלונים הקודמים הבאנו את ההלכות הקשורות במשגים המתחילים באותיות א-ע.

בעלון זה נוסף שתי הלכות המתחילות באותיות פ' וצ'.

פעמים - יש אומרים שאין לענות פעמים 'אמן' על ברכה אחת כדי שלא יהיה נשמע כמחנה בשתי רשויות חלילה, אולם יכול לענות 'אמן ואמן' שכן בשו"ע מופיע בספר התהלים. בברכות הפוללות דברי שבח ותהלה לה' לצד בקשות ותפלות, נתן לענות אמן שתי פעמים כנגד שתי הפניות שבעניית אמן. השומע שתי ברכות שונות משגיג אנשים במקביל יכול לענות 'אמן אמן' בפניה הראויה לכל 'אמן' לפי ענין הברכה. ולכתחלה עדיף שיאמר 'אמן ואמן' (רמ"א אורח סא יב, משנ"ב שם כח, משנ"ב קכד כה).

צ' אמינים - חובה על האדם לענות מידי יום תשעים אמינים. יש אומרים שלמקסת תשעים אמינים אלו נתן להחשיב רק אמינים שנענו אחרי ברכות. כדי להגיע למנין של תשעים אמינים נהגו רבים לבקר בברכות השחר במבדוק. אמרו הקדמונים שאין אדם נקרא צדיק אלא אם כן הקפיד לענות צדי"ק אמינים מידי יום (שו"ע אורח סא ו ד, משנ"ב שם יט, שו"ת רמ"ע מפאנו קט; דרך משה' ליום יא).

שאלת חכם

השכם בבקר. לאחר משקור ליל ששי ארץ ומעשי. עשה גבראל את דרכו לצד מיכאל. אחי הגדול. לחפלת שחרית. בעת צעידתם הקשתפת. הקשיב גבראל לברכות השחר של אחיו ונעה אחריו אמן. באחת הברכות הבחין גבראל כי אחיו נעצר לשתי שניות לפני שסיקו. וסיים בסתימת הברכה שלאסריק. "הי מיכאל, קרא גבראל, "דלגת על ברכה", אלא שפויקאל הקשיב לבדד לפי סדר הברכות. כמו לא שמע את הערתו של אחיו.

התדעו באיזו ברכה מדבר. במה הרהר מיכאל בעצומה, ומדוע לא חזר על הברכה שלדג?

תשובות מפרטות נתן ליהלל לביני אמונים' ת.ד. 102 בני ברק. בין הפותרים נכונה יגרו פורסים יקרי ערך. בהצלחה.

מושיב בהלכה

תשובה לשאלת חכם מהגיליון הקודם:

השאלה: שעת בקר מוקדמת של יום ל"ג בעומר. אלאה, ילד חסידי, יושב לצד אביו באוטובוס ושעשה את דרכו מחזיקה למירון. שם תכנן השנים להתפלל תפלת שחרית למרגלות הציון ולאחר מכן להקטיר לחוגגים הרבים בהוליא דברש"ב.

"תפלת הברגה" הקריז אחד הנוסעים דקות ספורות לאחר שיצא האוטובוס לקריש המירון. והנה, להפתעתו של אלאה החל אביו פתח זאת באמירת ברכות השחר. התדעו מדוע?

תשובה: בשללון קודם (אורח קי ו) הבא: "הר"מ מירוןבארג, פשהנה יוצא לבקר בפארק הנה אוקרה (לתפלת הברגה) אחר "הי צאון" כדי להסיקיה לבקרת "האובל חסדים" ותקנה ברכה השומיה להברכה".

שמות הזוכים בהגרלה שהתקיימה בין שולחי הפתרונות לשאלת חכם ולכתב החידה שהתפרסמו בעלון הקודם. מתפרסמים בקול אמונים' 91-91-03-91 שלווחה 3.

שלום לכם, ילדי 'בני מאמינים' הצדיקים!

בזמן שחלף מאז יצא העלון הקדם חשבת רבות במה לפתח את העלון הנוכחי והחלטתי לשתף אתכם בתאור קצר ומשובב נפש:

היתה זאת שעת בקר מקדמת, ביום הראשון של 'בין הזמנים' האחרון. זה עתה הסתיימה לה תפלת הג' החמה בבית הכנסת שבו אני מתפלל, ובעוד דקות מספר עתיד היה להתאסף המנין השני. בעודי מקפל את הטלית, נגש אלי לפתע ילד כבן שנים עשרה, ובמבט מהסס בפש: "התוכל לענות אמן אחר ברכותי?"

"בדאי!", הספמתי בשמחה, ופניו של הילד הגארו. פתחתי את הסדר והקשבתי לברכות ששאמרו מפיו בכונה ובמתינות. והנה, מאית עיני הבחנתי במחזה דומה המותרח בספסל הסמוך. ילד נוסף השפים לתפלה כדי לומר את הברכות בשלמות פראוי!

מה אמר לכם? התרגשתי! התרגשתי לראות ילדים צדיקים מקדשי שם שמים ברבים, אשר אף מחוץ לכתלי התלמוד תורה לא מפסידים את הזכות הגדולה, לשלח בכל יום מתנות נפלאות לרבון העולמים.

וכאן חשבתי עליכם. יודעים מדוע? כי המהפכה הנפלאה הזו התחילה בכם!

בימים אלו נכנס 'בני אמונים' לשנה התשיעית להוסדו. מארגון קטן שהתחיל לפעל בכמה תלמודי תורה בודדים, הפך הוא תוך שנים ספורות למהפכה ששנתה את פני היהדות החרדית. מחזה כפי שתאר קדם לא נתן היה לראות כלל לפני שנים ספורות, ואלו פיום - בכל בית כנסת בישראל נתן לחזות בו, לא פעם אחת וגם לא פעמים, אלא עשרות פעמים בכל בקר.

ילדים ובחורים, צעירים וזקנים, כלם יודעים היום כי הדרך החייה לומר את ברכות השחר פראוי ובשלמות היא רק בפני 'חברותא' שיענה אחריהם אמן.

ידיים יקרים!

זה עתה חלפה לה תקופת החגים העמוסה, תוך שהיא מותירה בלבנו רשם קדשה מתק ונפלא. וכה, מתוך התעלות רוחנית נכנסנו לזמן החרף הארץ, וביכלתנו לנצל אותו לעלות ולהתקדם בכל תחום שנוצרה.

זהו הזמן לבחור את ה'אמן' הקדושה פמשימה להתחזקת.

בעלון שלפניכם תמצאו פרגיל, אמרות, ספורים, חידות ומשימות שיחברו אתכם למצוה קדושה וחביבה זו, וגם סקירה מקיפה על הכנסת ספר התורה שנכתב על ידכם. ארוץ שהתקיים השנה ימים ספורים לאחר חג שמחת תורה, במעמד מרגש של כאלף נציגי 'בני אמונים'.

**המשיכו לחזק ולהתחזק!
שלכם, העורך.**

ישר כח!

בעלון הקודם הכננו על תחרות מודעות. לא שערנו ולא פללנו לקצאת הענות! תבת הדאר שלנו הוצפה במאות מודעות יפהפיות, שמתקן עולה על עינינו ולהקפ...
התבשרנו לקרא את כל הכעיונות המקוריים והמחזקים, ומלאכת בחירת הזוכים היתה קשה לנו במאד מאד...
לבסוף, ובפרה הודיעה של משפחת קניגסבון מזכרון יעקב.
והנה היא לקנינים:

אמרו אמר
תחמיצו הדמעה! סם אוד! (סם מבר!)
פי אמן ביחלם- יקר לפני הבויר
הדרו לעני אמן- ק תאספו יחלמים
ותכרין עין, ווארצות ימים
גד האובל ד' עליי אד אן
שערי ברכה פתחו! פתחו! פתחו! פתחו!

מודעת השחר

לאור ההתרממות הבכירה למבצע הקודם, החלטנו לשדרג את המשימה ולבקש הפעם: **מודעת המעודדת עגית אמן במבדוקא לברכות השחר!**

איך עושים זאת?

חושבים על רעיון מקורי שיעודד עגית אמן על ברכות השחר.

מנסחים באופן משכנע, קולע ויחודי.

מעצבים בטוב טעם קמיטב הפשוטים והכשרונות.

שולחים את המודעה המנסחת והמעצבת ל'בני אמונים' ת.ד. 102 בני ברק.

זוכים! המודעה הנבחרת תזכה

את בעליה בכרטיספר בשו"י 1000 שח ותתפרסם בצמיה המבדדת של עלון 'בני מאמינים'.

זאת תורת הלוי

לפי 'בני אמונים' היקרים!

שנתיים וחצי עברו מאותו יום מר ונמרוד שבו נאסף אל עמיו פוסק הדור הגאון הגדול רבי שמואל הלוי וואזנר זצוק"ל בעל 'שבט הלוי'. בתוך תקופה זו, שבה רבים מתלמידיו ומפציריו עשו רבות כדי להדבק בדרךיו לעלוי נשמתו, הלכה ונשלמה בשקט ובצנעה כתיבתו של ספר התורה שלכם - 'לדי בני אמונים' בארץ הקודש.

את ספר התורה היחודי, אשר כל אות ואות בו נכתבה על ידכם ובכוחתכם, במסגרת מבצע 'תורת הלוי', התחיינו להשלים ולהכניס בכבוד גדול לבית מדרשו של מרן זצ"ל. ואכן, לאחר תקופה ארוכה של התחזקות בלתי פוסקות מצדכם, זכינו ונשלמה המלאכה בשעה טובה ומצלחת, לשלפנינו עומד ספר תורה מפאור ומגדר.

הזכות שמונה לכם, ילדים יקרים! התחזקתם בעניית 'אמן', כפי שרגיל היה מרן זצ"ל לעודד ולעודד תמיד, ו'מנוחה' הגוררת מצוה זכיתם באות שנכתבה על שמכם בספר התורה. כן, אות אחר אות, שורה אחר שורה, פרשה אחר פרשה, נכתב הספר הקדוש, כשכל אחת מאותיותיו מקפת סביבה במלאכים של אותן רבבות 'אמונים' שנאמרו מפיהם לעלוי נשמת בעל 'שבט הלוי' זיע"א.

עם השלמת הספר התלבטנו רבות כיצד היא הדרך הראויה והנכונה להכניסו. היה ברור לנו שספר כזה מיוחד צריך להקנים בדרך מיוחדת, פורכנו והנהגתו של מרן זצ"ל, בשקט ונלא פרסום, אך בכבוד גדול וברב יקר, והנה הגיעה ההזדמנות: ביום ג' כ"ז בתשרי, במעמד מרגש ומיוחד ומתוך כבוד שאין גדול הימנו - בעת כנוס בני הישיבות היקרים, נציגי 'בני אמונים' בהיקלי התורה, הכנס ספר התורה בשירה וברקודים, ומשם הובל לבית מדרשו של מרן זצ"ל בראשית בניו הגאונים שליט"א.

בדואי שמעתי, ילדים יקרים, על פעילות 'שחר אקדמיה' שז"י 'בני אמונים' בהיקלי הישיבות הקדושות. במסגרת פעילות זו, רבים מבני הישיבות מקפידים בכל יום על אמירת ברכות השחר בצוותא, כאשר בכל ישיבה נבחר נציג שתפקידו לרפז את הפעילות בישיבתו.

מדי שנה עורך 'בני אמונים' ערב הוקרה לנציגי הישיבות, בחדרים נפלאים עמלי תורה שאין להם בעולמם אלא ד' אמות של הלכה בלבד, מטובי ומבחיני עולם הישיבות. השנה נערך כנוס זה מיד לאחר חג הסוכות, בעוד רשמו של חג שמחת תורה עדין נסך על פניהם של לומדי התורה, ומה יותר מתאים היה מלשלב את חגיגת הכנסת ספר התורה המיוחד, יחד עם כנוס לכבוד לומדי התורה, הנציגים הצדיקים של 'בני אמונים'.

ואכן, זכינו לשמחה מיוחדת במינה: במקור ובמחולות לכבוד התורה, לקול צלילה הנפלאים של מקהלת 'מלכות', קבלו בני הישיבות את פני ספר התורה הקדוש, בראשית בנו ממלא מקומו גאב"ד 'זכרון מאיר' הגאון רבי חיים מאיר הלוי וואזנר ובנו הגאון רבי אברהם אליהו וואזנר שליט"א רב קהל 'שבט הלוי' במודיעין עלית.

במוסף שלפניכם צרפנו מעט תמונות של מראות מהחגיגה הנפלאה והמרגשת, חגיגה שאולי לא השתתפתם בה בפעל, אך מלאכי הרחמים שנבראו בזכות רבבות האמונים שענייתם בודאי השתתפו בה בשמחה ובגילה, וכאמור, רבבות הזכיות שמורות לכם.

תורה ואמונה

פה שלמה לתאור מעמד הכנסת ספר התורה, נזכיר את הידוע כי 'סודותיה של תקנת עניית אמן הנם קדומים עד למאד, ויש מהאמונים שחייבו מן התורה (פר' מקדים רטו א"א ו). יש שנתנו לקח אף רמז מראשי התבות: 'אז מסיני נצטוו' - 'אמן', ללמוד שאת מצות עניית אמן נתנה מסיני.

לומדי התורה יבחינו כי בלא מעט מקומות נרמזה מצות עניית אמן בפסוקי המקרא, והדברים הובאו בפרטים מספריהם של גדולי ישראל. לכבוד התורה ולומדיה לקטנו בזאת מבחר רמזים נפלאים מתוך ספר בראשית הממחישים היטב כיצד פרושים התורה והאמונה זו בזו, כמצאיות אחת ובלתי נפרדות:

ברכה בקול

"בראשית ברא אלקים" (א א) - 'ראשי תבות: בקול רם אברך שם יי תמיד, רמז לחובת האדם לומר ברכתיו בקול רם כדי שיענו אחריו אמן (נחל קדושים לחיד"א שם). ונתן להוסיף בפסוק זה נפק: 'ברא' - ראשי תבות: בקול רם אמן.

אמונה לדורות

"והאמן בה" ויחשבה לו צדקה" (טו ו) - לא נאמר כאן 'ויאמין' אלא 'והאמן' (בשלשון הפעיל ובכתיב חסר); רמז בקר הפתוח, שאחר שהתברך אברהם אבינו, עליו השלום, מפי הקדוש ברוך הוא ענה אמן כדי שתתקיים הברכה, ובקר גרם שאף צאצאיו יקפידו על עניית אמן ('בית אברהם' שם).

אריכות ימים

"ואברהם זקן בא בימים" (כד א) - 'זקן בא בימים' - סופי תבות 'אמן', רמז לדברי הגמרא (ברכות מז א): "כל המאריך באמן מאריך לו ימיו ולשנותיו" (תוספות השלם שם).

דבריהם הם זכרונם

לחזק עניית אמן, ובפרט אצל תשוב"ר טהורים שעליהם העולם עומד, והן כל רצונו הוא להחיות ולגיד מחדש מנהג קדום זה, בבחינת "שכחם וחרזו ויסדום" (שבת קד א)... וברור שתפקנה זו זכיה עצומה יש בה, והיא דרגא לקראת משיח צדקנו, לפי שזוהינה בזה הזדמנות חדשה של קבלת אלקות וקבלת האמונה בכלל ישראל, ובפרט בקרב תינוקות של בית רבן אשר כל תקנות האמה הישראלית לקבל פני משיח צדקנו הוא בזכותם.

וסיים בברכת קדשו: "הי רצון שזכות עניית אמן וזכות הכל תינוקות של בית רבן שאין בהם חטא, יגן בעד כל המתחזקים בזה, ולנאי שתהיה ההתחזקות בזה דרגא לטהר את ישראל לקראת משיח צדקנו, ברחמים גדולים אמן."

מהפכת 'בני אמונים' התיסדה והוקמה על שלחנו של מרן פוסק הדור רבנו שמואל הלוי וואזנר בעל 'שבט הלוי' זיע"א. בכנוס שהתקיים בבני ברק ב"ג אלול תש"ע, נשא מרן דברים ובין דבריו אמר כן:

"ב'ספר חסידים' (סימן רסא) מבאר שכל מצוה שהיא מזנחת ואין לה עוסקים, הרי היא בבחינת 'מת מצוה' שעל כל אחד החובה להתחזק ולחזק בה. אף אני נאמר: מנהג קדמונים בישראל היה לומר את כל ברכות השחר בצבור, וכל הקהל היה מברך את הברכות בצוותא, כשהאחד מברך וחברו עונה אחריו אמן וחזרו חלילה. אכן לדאבונו נשתפח מנהג קדוש זה בעתות האחרונות, ומה רב טובו וזכותו של ידידנו הגדול הרב ר' יעקב דב מרמורשטיין ז"ל, המחזיק בעין החיים של זפי הרבים בפעולותיו הנשגבות

רפזי 'בני אמונים' בהיקלי הישיבות בפעמם

מורי ורבותי: ראשי ארגון 'בני אמונים' היקרים, שלום וברכה.

בטח תמהתם על פתיחתו של הפקטב 'מורי ורבותי'. על מה ולמה? כלל הנראה שתמיהה עוד יותר. קשה להאמין את עצמי פתלמיד 'בני אמונים', אבל זו הפעילות, ואשתדל להסביר.

תחלה אנסה להגדיר את עצמי בשורה אחת קולעת:

שמי דוד, אני פר בצפת ולומד בכתה ח', ואין בי משהו שמיחד אותי יותר מאחרים.

אני ילד גליל בירתו: לא חרץ מדי, אך בכלל לא עצלן, לא חכם מדי, וגלגלני לא טפס. בקצרה, ילד שגרתני לחלוטין.

בכל זאת יש לי מנהג מיוחד, בנבחרת, 'בני אמונים': מאז שאני זוכר את עצמי הקפדתי לבקר ברכות השחר בחרבנות. התחלתי בקר מוגל קטן לעיתים רחוקות, וגם השנים הפכות זאת לנהג קבוע. ברכות הפונק הנה הורי זוכים מפעם לפעם בצלש"ים מהמקלדים שרואים בעין. יפה מאוד את העבודה שאני מתמיד להגיע לפתה מקדם ומקפיד לבקר ולהתפלל בהתלהבות.

את הספד שלי רציתי לספר לכם מוקדם. ראיתי שלא מעט ילדים משתפים איתכם בספד, ורציתי לשמור גם בספד שלי...

הנה זה בחשך גדול האחרון, לפני קשנה, טרם עליתי לכתה ח', חגיגת פר המצוה שלי נערכה במהלך אותו החשך.

ביום שלמחרת תשעה באב השפמתי קום לבית הנקנס. כפי שהרגלתי, התחלתי לחפש 'חברותא' לברכות השחר. שמעתי שיש באול שמתקשים, אולי מחמת בגשה, לבקש מאדם זר שיענה אמריהם אמן. את האמריהם אני לא ממש מבין אותם: תארו לעצמכם שיש באול שמתקשים להציע למישהו מאה אלה דולר. האם תתבשרו לעשות זאת? ובינתיים, כאן הרי מדובר בהנהגה הרבה יותר הבטחית סביר. בפנת בית הנקנס ישב יהודי מבקר שלא הכרתי ועצן בספר. 'צפתי' ותיק אינני מתפעל מפראות שפאלו. יהי שיאמרו שבימי בני האמונים נדיר למצא 'צפתיים' בצפת. בתי הנקנס מלאים בגימורים אלה ביהודים הבאים להתחיל פח באורכה הצלל של צפת. שערתי שמועד באחד מהם, וכפי הנראה לא טעיתי...

נגשתי אליו ונעניתי במאור פנים. ברכתי את הברכות בכנהג והוא ענה אחרי 'אמן' בקרים מאירות. בסיים התפלל הפתעתי לשנשש אלי ההודי המוקדד והציע לי: 'הפנתחיל' במצוה... אולי תרצה שגלמד מעט ביחד?'

התלהבתי מהאזנתו שפסקה פללקי, והספמתי מיד. גם בלי להפירו הרגשתי שפדד ביהודי תלמיד חכם משכמו ומעלה, וקניתי שהוא יסכים ללמוד איתי את הנקרא שאותה אני אמונים ללמוד בכתה ח' וישלח לי נכון טרם קניסנו לישיבה קטנה. פה שמחתי לשהוא הסכים לבקשתי.

המון חלף במהירות רבה. קשה שיעון הצביע על כך שחלפנו שעתים מאז שהתחלנו ללמוד, לא האמנתי למראה עיני. שעתים לא הפסק של רגע ופרדנו, לא לפני שהאורח סכם איתי: 'במשך כל השבוע אני כאן, ואל תשפח שהחברותא מתחילה פמון ב'ברכות השחר'...

לקחת בבקר דריק באותה השעה, הידי הדול שלי כבר הנה שם, ממתין לי באותה פנה. כמו ביום האתמול התחנפנו לחברותא ברכות השחר, ולאחר התפלל ישבנו ללמוד למשך שעתים.

צדיק באמונתו מדבר גדולי הדורות על עניני אמן:

המהרש"א

רבנו שמואל אלעזר הלוי זצ"ל המכנה בפי כל המהרש"א, נולד בשנת ש"כ"ה בעיר קו"מיר שבפאטת קראקא, לאביו רבי יהודה הלוי מצאצאי רבי יהודה החסיד, ולאמו מרת גיטל נכדת המהר"ל מפראג. לאחר נישואיו עמד במשך עשרים שנים רצופות בראשות ישיבתו, פחת חסידותה של חמותו הנגיזה מרת אייל, ולבנה נוסף לו הבנו 'אידלס'. שמו נענץ בפי כל בזכות חבורו הגדול 'חדושי הלכות ואגדות מהרש"א' על הש"ס שהתקבל באהבה ובחבה בקרב שלומי אמוני ישראל, ועד עצם היום הזה משמש הוא כספר יסוד המאיר דרך ללומדי הנקרא אשר מוצאים בו מענה לקשיות רבות העולות תוך כדי למוד הנקרא. המהרש"א נפטר בה' בכסלו שצ"ב, ומנוחתו כבוד באוסטריה שבאוקראינה.

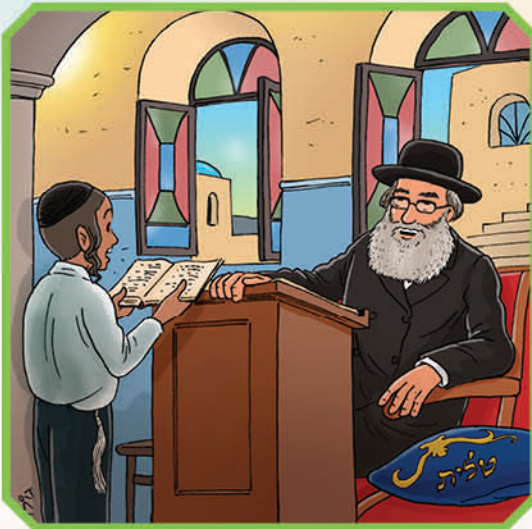
במקומות רבים בחודשיו התייחס המהרש"א למצוות עניני אמן, להלן חלק מהם:

- כך שנינו במסכת ברכות (ה ב): 'תניא אבא בגימין אומר: שנים שנגנסו להתפלל, וקדם אחד מהם להתפלל ולא המתין את חברו ויצא, טורפין לו תפלתו בגימין, ולא עוד אלא שגונם לשכינה שיתסתלק ממשכנו'. ואם המתין לו מה שכר? אמר רבי יוסי ברבי ינאי: זוכה לברכות העלו שפאמר (ישעיה מח יח-ט): 'לוא הקשבת למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי תים; ויהי כחול זרעך וצאצאי מעין פמעותיו לא יכרת ולא ישמד שמו מלפני'.
- באר המהרש"א: 'לוא ששנים רבים שכלל אחד מהם דבר אחרת להתפלל, ולכן נאמר לגבי העונה אמן 'פתחו שערים' – כלשון רבים, שפני העונה אמן נפתחים כל השערים (חדושי אגדות שם).
- עוד באר המהרש"א (שם): לשון הפסוק 'שומר אמונים', בא להדגיש לנו שמי ששואג בשמעים ברכה עלינו להמתין ברכה ולענות אמן אמן בשמחה ובברכה מפי המבשר, שלא תהיה חלילה 'אמן יתוה'.

מעגלות. חשיתי על בשרי את משקעאנו של הפסוק בתהלים: 'פקתי ה' ישרים משפתי לב'.

על היום השלישי כבר לא היינו צריכים לסכם. הורי שפאמרו מאד 'חברותא' שפאמתי, הציעו לי להמנינו לשקנות פר המצוה שאמורה היתה להערו בסופו של אותו שביע. שומחתי כשהוא אשר

בחינו את השתפמנותו.

קו למדנו במשך פמה ימים על ליום פר-המצוה. קשנפרדנו קניתי שאזקה להפגש איתו שוב בערב... למחרת, קו ספר לי, יהיה עליי לשאב לביתו שבמקדו הארץ.

הורי ערכו בעבארי ארעו צנוע נטל פאר או דה, אך באורכה נוחה ושקמה. לפי נמלא בשמחה גדולה כשחברי הגיעו בהרבה מלא, ושקמתי גדולה עוד יותר כשלקי התלסט ההנהלה, הגיע יחד עפום גם המחנה שלי מפתה ז'. המחנה שפאמר היה להמשיך ללמוד אותנו גם בשנת הלימודים הבאה.

השומחה התנהלה בפמתנת הפקבלת; נשאו דרשות של רבנים, הנה גם 'גראמער' נכמון הדרשה שלי שהקרעה פמה פצנים באמצעה... במהלך כל השמחה לא חדלתי מלהגיד מנשים לפתח האולם. רציתי מאוד לראות את 'חברותא' שלי, וללבי הנהנהל החשש שפא הוא החליט לבסוף שלא להגיע.

החברים כבר עמדו לצאת קשסוף סוף 'חברותא' הופיע. פמה שמחתי לראותו צועד לאסוף לקנן המורח, אולם במקביל הפתעתי לראות מתנה מוקד: פמה מהמבגרים שישבו באולם נעמדו על רגליהם, והגדיל לעשות המחנה שלי שישב לצדי ימניש זקק ממקומו בהתרגשות, ורץ לקבל את פני האורח.

פתאום חדרה ללבי ההרהר שפפי הנראה זכיתי ללמוד עם אישית מיוחדת בגימין, תלמיד חכם מפרסם שיש לו גם קשר הדוק עם המחנה שלי. הסתברתי מאוד לדעת מי הוא, אך תחלה היה עלי לראו לקבל את פניו. כל הנוכחים נדהמו לראות את הרב לוחץ את ידי אנרכני במאור פנים ובחביבות.

התישבנו זה לצד זה בשלחן המורח והאורח 'הציג אותי' בפני אבי ובפני המחנה 'חברותא' שלו... התרגשתי מאוד וכמעט שלא יכלתי להאזין הנה מפי. האורח פנה להחליף פמה מלים עם אבי, ובינתיים ספר לי המחנה כי מדובר בראש הישיבה שפנה למד בבחרותא, תלמיד חכם מפרסם שפמו הוא מצוי בקשר הדוק עד עצם היום הזה.

דממה שדרה באולם כשראש הישיבה, 'חברותא' שלי, בקש לשאת דברים קצרים. הוא ספר כלסם על החברותא הנפלאה והבטתי שגרתית שפמה למד במהלך ימי שהינו בצפת לשם מניחה. בדרךיו הוא עורר את הנוכחים לעבודה כי בעירו של האר"י הקדוש, מי שהקדיש מנמוו הקר לענות אמן אחר עשרות אנשים בכל בקר, פודאי ראוי שהנהגה זו תפבל תאך מיוחד.

בנאותי מאוד והסמקתי עד תנאי און כשהוא הצביע עלי דגמה לילד שפוקפיד על אמיות הברכות בחימונות, בכנהג, בקשש ובשקור... בחברותא.

הרב סים את דרשותו באחול ובברכה חמה כי אפכה לגלל בתורה ובגידאת שמים, ותוך שהוא הפנה את מבטו למחנה שלי, הוסיף בחיוב יחסי: 'נראה שיש מי שיעוד לברכה להתגשם...'.

אתם יכולים להבין לבר כי שנת הלימודים הבאה נראתה טובה לאין עור מה שלפנייה. קשר מיוחד נוצר ביני לבין המחנה שלי, קשר שתרם רבות להתקדמותי בכל התחומים.

לא היה זה מן הפלא שפלקרבות סיממה של השנה הנוכחית התבשרתי פי התקבלתי, ברה ה', לישיבה מצאת וגברת, כזו שפשנה שפברה בקשי העומי לחלם עליה, כלי תקנה שאמשיך גם שם לעלות ולהתעלות, אך על דבר אחד אני יכול להתחייב - אמשיך בלי נדר לבקר את ברכות השחר בחברותא בכל בקר.

שוב תודו לכם, 'בני אמונים', על הפונק הנפלא שהנחתם לכלל ישראל, ועל התועלת וההתעלות העצמית שפנקמה לי בעקבותיו.

בידידות ובנהרצה רבה,

נש.

גב. לאחר שקראתם את המכתב אתם פנואי לא זקוקים להסבר על הפני שפחתיים לכם - 'מורי ורבותי'...

ילדים יקרים,

לפניכם פתח חידה על אחת מברכות השחר. חובה לפתר את כל חלקי החידה.

פתח חידה

ראשיתו באור ובקללה, בהתקיימותה - דרגתו עולה. הראשון המפורסם היה תלמיד מבהק, אך למרות זאת לביתו זה לא נדבק.

את הפתרונות נא לשלח לבני אמונים ת.ד 102 בני ברק.

בין הפותרים נכונה יגרלו פרסים יקרי ערך.

פותר בפחכה

הפתרון:

החידה השלישית המופיעה בברכות השחר - **נחמן התורה, נחמן לשכניו, נחמן ליצור פח.** מיד בבקר מרגישים אותה... בשפתנו אנו אומרים: עור ולא יער. אך משקענת המלים: עור יער זהה.

כתב החידה:

עם שחר זו הנתינה השלישית, מיד בבקר היא מוהשית. בשפתנו - העין היא הקדקדק, אך הברכה לראותה משקענת ונאמרת.